

[Clausager.]

mest andres Fejl og mindre sine egne, men det faar nu være, hvad det er. Jeg kan ikke se, at vi har begaaet noget, der er værre end det, det konservative Folkeparti har begaaet, og jeg mener endda knap saa slemt. Jeg skal derimod svare paa en Slags Forespørgsel, det ærede Medlem stillede til mig.

Det ærede Medlem spurgte mig saadan omtrent rent ud, om jeg vilde være med til at stille Ændringsforslag til de midlertidige Indtægtsskattelove. Det vil jeg ikke love det ærede Medlem. (Latter). Jeg skal nok svare rent ud, saa kan man le saa meget, man vil. Thi Sagen er nemlig den, at jeg ved, det er en Overenskomst, der er sluttet i Landstingsudvalget mellem Regeringspartierne og vort Parti, og vi er selvfølgelig holdt à jour med, hvordan det gik, og vi har givet vor Tilslutning til det, og jeg holder for, at et Ord er et Ord, og at en Mand er en Mand. Men det udelukker slet ikke, at vi i det Udvalg, der ser ud til at komme, kan tale om det — det er jo hændt før, at vi har opdaget, at der var noget, der kunde være bedre —, og at man saa i Fordragelighed med Tilslutning fra alle Sider kan faa en Ændring, som jeg ogsaa godt vilde ønske.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har for øvrigt nævnt, at han ogsaa godt kunde se Rimelighed i at tage den ekstra Indtægtsskat paa den Opgivelse, der nu er indsendt. Vi kan undersøge det, og hvis det ærede Medlem Hr. Korsgaard saa har lidt tilbage af det Samfundssind, som Partiet havde saa meget af i Oktober 1931, stiller han nok sine Kræfter til Raadighed, og saa taler vi om det, og saa kan vi prøve, om vi kan naa et Resultat. Det skal jeg tilsiige vor Villighed til Forhandling om, men han maa ikke tro, at vi gaar fra denne Overenskomst uden videre. Det ærede Medlem har en Gang staaet i en lignende Situation. Jeg mindes saa levende, hvordan Venstre stillede et Forslag om Ejendomsskatternes Nedsættelse i Oktober 1931, og det ærede Medlem, som var enig med os, stemte det ned, fordi han havde bundet sig til en Overenskomst. Hvad der er Ret for den ene, bør vel ogsaa være Ret for den anden.

Det ærede Medlem sagde angaaende Ekstraskatten paa Formuer, at det er at tage en Lempelse tilbage, der allerede er givet. Ja, det var det ogsaa i Oktober 1931, det er akkurat det samme. Enten den er givet for nogle faa Maaneder siden eller for flere Maaneder siden, enten det sker i Oktober eller Februar, kan fornuftigvis principielt komme ud paa eet. Saa var der den Forskel, at den Gang tog man et Tvær-

snit, 30 pCt. af al Formueskattelempelse, altsaa ogsaa for dem, der havde den laveste Afkastning og havde faaet den forholdsvis mindste Lempelse, medens det nu er saaledes, at man lægger Ekstraskatten fortrinsvis paa dem, der har den stærkeste Ryg til at bære den. Jeg skammer mig ikke ved at sætte dette op mod det, som det ærede Medlem har gjort.

Sluttelig skal jeg sige, at det gør mig ondt at høre, at det ærede Medlem mener, at der en principiell Forskel mellem at begynde Skattenedsættelsen ved 5 pCt. og at begynde den ved 3 pCt.; jeg kan ikke se, der er en saadan Forskel. Men værre bliver det dog næsten, naar det ærede Medlem siger, at begyndte vi ved 5 pCt., kunde Folk, hvis Formue gav en almindelig Renteafkastning, faa Nedsættelse, men nu bliver det kun saadan en Slags Almissenedsættelse — dette Udtryk faldt. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at de Mennesker, der har deres Formue anbragt saaledes, at den giver 1 eller et Par Procent, er taknemmelige for en saadan „Almissenedsættelse“. Og der er mere Grund til at give dem Nedsættelse end dem, der har normal Afkastning eller lidt derover, thi de er udsatte for, at Formuen opspises. Jeg kan ikke faa ind i mit Hoved, at en god konservativ Mand kan række Haand til, at Formuer opspises, jeg begriber det ikke, jeg synes, det vilde være god konservativ Politik at værne Formuerne mod Opspising. Og det bliver de ved, at man giver dem mindst Skat, som har den laveste Afkastning.

Jeg skal ikke uddybe denne Debat videre, jeg tror nok, vi er lidt trætte efter Kraftanstrengelserne i Eftermiddag, og jeg skal derfor indskrænke mig til det, jeg nu har sagt, selv om der nok var et og andet, jeg endnu kunde have Lyst til at røre ved.

Korsgaard: Jeg kan kun beklage, at det ærede Medlem Hr. Krag's Udtalelser i Eftermiddag i den Grad har trættest den ærede Ordfører for Venstre, at han mener, det kan være en Grund til, at vi ikke skal fortsætte Debatten, men hvad, jeg kan give det ærede Medlem Ret i, at der ikke var synderligt i det, som det ærede Medlem Hr. Krag sagde i Eftermiddag; paa det Punkt er vi altsaa formodentlig enige.

Det ærede Medlem Hr. Clausager kom ikke synderligt ind paa Realiteter, men talte om, at det, Venstre havde gjort, ikke var værre end det, de Konservative havde gjort. Det er nu egentlig en underlig moralsk Betragtning, for hvis det, de Konservative havde gjort, var daarligt, var det jo i og for